

Dziennik ustaw państwa

dla

• królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CI. — Wydana i rozesłana dnia 18. lipca 1916.

Treść: **M** 220. Rozporządzenie, dotyczące używania zboża i produktów młewa na karmę.

220.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i handlu z dnia 15. lipca 1916,

dotyczące używania zboża i produktów młewa
na karmę.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia
11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, zarządza
się, co następuje:

§ 1.

Rolnicy i inni posiadacze zwierząt mogą po-
nimo zajęcia, zarządzonego w § 1. rozporządzenia
cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p.
Nr. 176, używać stosownie do podanych niżej
przepisów

1. pośladu,
2. owsa,
3. kukurydzy,
4. kiści kukurydzy,
5. jęczmienia,
6. wyki,
7. prosa,
8. mieszanek

na karmę i oddawać je w tym celu do prze-
śrutowania.

§ 2.

Przy młóccc i czyszczeniu nie można uży-
skiwać więcej pośladu, jak 5% całej wymłóconej
ilości.

Użycie pośladu na karmę nie ulega żadnemu
ograniczeniu.

§ 3.

Aż do dalszego zarządzenia mogą posiadacze
koni używać na karmę dziennie dla każdego konia
najwyżej 1 kg owsa (czystego, mieszanego, prze-
śrutowanego).

§ 4.

Polityczna władza krajowa postanawia na
podstawie upoważnienia Ministra rolnictwa, udzie-
lonego w porozumieniu z Ministrem spraw we-
wnętrznych, jaka część uzyskana we własnym go-
spodarstwie kukurydzy po potrąceniu ilości po-
trzebnej na zasiew może być użyta przez rolników.

§ 5.

Rolnicy mogą we własnym gospodarstwie
użyć na karmę kiści kukurydzy, uzyskanych przy
łuskaniu kukurydzy.

Użycie kiści kukurydzy na inny cel niż na
karmę jest zabronione.

§ 6.

Rolnicy mogą używać na karmę dla wła-
snego bydła najwyżej jedną ćwierć tej ilości
zjętego we własnym gospodarstwie jęczmienia.

jaka pozostanie po odliczeniu od ogólnej produkcji ilości potrzebnej na zasiew. Przy tej ilości należy uwzględnić pośląd, uzyskany przy młóce i czy-szczeniu jęczmienia.

§ 7.

Z zebranej we własnem gospodarstwie wyki mogą rolnicy najwyżej dwie trzecie zatrzymać na zasiew i karmę dla własnego bydła.

§ 8.

Polityczna władza krajowa postanawia na podstawie upoważnienia Ministra rolnictwa, udzielonego w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, jaka część zebranego we własnem gospodarstwie prosa po potrąceniu ilości potrzebnej na zasiew może być użyta przez rolników dla ich drobiu.

§ 9.

Rolnicy, którzy zebrali we własnem gospodarstwie zboże mieszane (mieszankę), mogą je, o ile nie ma być zatrzymane na zasiew, używać na karmę dla własnego bydła.

Zabrania się sztucznego uzyskiwania mieszanki przez zmieszanie zboża z owocami strączkowymi. Sztucznie uzyskana mieszanka przepada na rzecz państwa.

§ 10.

O ile rolnicy nie czynią w pełni użytku z zakreszonych w §§ 2. do 9. uprawnień, dotyczących kariny i ziarna na zasiew, są obowiązani pozostałe ilości wymienionych tam gatunków zboża i środków pastewnych zaofertować i sprzedać Wojennemu zakładowi obrotu zbożem.

Czynności prawne, zawarte wbrew temu zarządzeniu, są nieważne.

§ 11.

Wojenny zakład obrotu zbożem winien zakupione w ten sposób ilości poślądu, mieszanki, kiści kukurydzy i wyki przekazać Centrali dla środków pastewnych.

Wojenny zakład obrotu zbożem winien nadto przekazywać Centrali dla środków pastewnych 15 % zakupionego co miesiąca owsa i 10 % zakupionego co miesiąca jęczmienia, a to jęczmienia pastewnego, tudzież 10 % zakupionej co miesiąca kukurydzy i 10 % zakupionej co miesiąca prosa.

Objętymi w ten sposób ilościami poślądu, owsa, kukurydzy, kiści kukurydzy, jęczmienia, wyki, prosa i mieszanki rozrządza Centrala dla środków pastewnych według wskazówek Ministra rolnictwa.

Minister rolnictwa ustanawia przypadające co miesiąca na poszczególne okręgi administracyjne według stanu bydła i koni kontyngenty owsa i jęczmienia, które należy przekazać krajowym urządowi dla środków pastewnych.

Przy rozdziale owsa winien krajowy urząd dla środków pastewnych zwrócić przede wszystkim uwagę na zapotrzebowanie posiadaczy licencyonowanych ogierów prywatnych w okresie stanowienia, jakoteż na zapotrzebowanie koni, używanych w przedsiębiorstwach górniczych i w ruchu pocztowym.

Następnie można w miarę istniejących zapasów przydzielić odpowiednie ilości owsa dla licencyonowanych byków rozplodowych lub takichże byków trzymanych z obowiązku przez gminy.

O pokryciu zapotrzebowania owsa przez stadniny chowu koni czystej rasy i zakładów naukowych rozstrzyga Minister rolnictwa.

§ 12.

Otręby powstałe przy wymieleniu zboża, które przedsiębiorcy gospodarstw rolnych użyć mogą według § 3., punkt 1., lit. a, cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, pozostawia się im celem użycia na karmę.

§ 13.

Wszystkimi otrębami z wyjątkiem wspomnianych w § 12., jakoteż wszystkimi innymi odpadkami zboża w młynach i fabrykach krup perłowych rozporządza Centrala dla środków pastewnych według wskazówek Ministra rolnictwa.

§ 14.

Producentom pszenicy lub żyta, dostarczonych Wojennemu zakładowi obrotu zbożem, należy się połowa tej ilości otrębów, jaka według przepisów o wymielaniu odpowiada ilości dostarczonego zboża.

Przy dostawie zboża, które jako pierwszy zbiór szlachetnego gatunku albo jako powszechnie cenione nasienie nie jest od początku przeznaczone do zmielenia, rozszczenie w myśl ustępu 1. nie istnieje.

Przy sposobności dostawy zboża dla Wojennego zakładu obrotu zbożem otrzyma producent od pełnomocnika tego zakładu kartę na prawo poboru, w której należąca się ilość otrąb będzie podana w cyfrach.

Otręby te musi uprawniony do poboru odebrać w ciągu trzech tygodni od dnia rozporządzenia Centrali dla środków pastewnych względnie krajowego urzędu dla środków pastewnych, gdyż inaczej prawo to gaśnie.

§ 15.

W jaki sposób i jakie urzędy w poszczególnych krajach uskuteczniają przydzielenie wspomnianych w § 14. otrąb (otrąb obowiązkowych) i otrąb pozostałych po zaspokojeniu zapotrzebowania otrąb obowiązkowych (wolnych otrąb) na rzecz rolników i innych posiadaczy zwierząt, rozstrzyga Minister rolnictwa.

§ 16.

Posiadacze zwierząt, którzy nie spotrzebują na karmę we własnem gospodarstwie zażądanej lub należącej się im według § 12. ilości otrąb, mogą sprzedać je tylko Centrali dla środków pastewnych.

Czynności prawne, sprzeciwiające się temu zarządzeniu, są nieważne.

§ 17.

Młyny i fabryki krup perłowych są obowiązane Centrali dla środków pastewnych i jej podwładnym urzędom dostarczać przypisanych obecnie lub zaprowadzonych w przyszłości wykazów o swej produkcji i swych zasobach otrąb i innych odpadków zboża, udzielać im wszelkich żądanych wyjaśnień i przysyłać na każde żądanie próbki wytwarzanych przez nie produktów ubocznych.

Centrala dla środków pastewnych i jej urzędy podwładne mają prawo w powyższych przedsiębiorstwach polecać przeprowadzanie w czasie trwania ruchu rewizyi co do zasobów otrąb i innych odpadków zboża.

§ 18.

Gminy są obowiązane do współdziałania przy wykonywaniu tego rozporządzenia.

§ 19.

O ile nie znajdują zastosowania postanowienia § 32. rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, będą polityczne władze powiatowe karały za przekroczenia tego rozporządzenia grzywną do 2000 koron lub aresztem do trzech miesięcy, zaś przy okolicznościach obciążających grzywną do 5000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Jeśli przekroczenia dopuści się osoba, wykonująca przemysł, można prócz tego, o ile zachodzą warunki § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej, zarządzić odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 20.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie uchyla się moc obowiązująca rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 203.

Hohenlohe wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

